

Hvordan formidler man kikkertsyn til ens arbejdskolleger

Mand med simulationsbriller sprøjter flødeskum på lagkage.

Af Tommy Poulsen

Jeg arbejder til daglig på 20 timers flexordning som kok i en stor hotelkæde. Omkring 2001 fik jeg konstateret RP og har i dag 15% (6/36?) restsyn tilbage på det gode øje, og et synsfelt på 10 grader for store objekter contra 5 grader for små objekter.

→→→

Jeg gør meget ud af at forklare mine kolleger, at jeg har et skjult handicap, så det er ikke med vilje jeg brager ind i dem, men fordi mit perifere syn er meget dårligt. Det har gjort, at vi i køkkenet har lavet nogle færdselsregler. Feks. skal man fortælle hinanden når man går ind i lokalet eller bag om ryggen på en person. Det kan også være at fortælle om ting man sætter fra sig, så jeg ved at der er en forhindring. En ting er at fortælle om det dårlige syn, men hvad siger man, når kollegerne spørger, hvor meget man egentlig kan se. Det er svært at formidle. Lejligheden bød sig da firmaet skulle holde sommerfest. Direktøren og min nærmeste chef kom og spurgte mig, om ikke det var muligt at skaffe nogle simulationsbriller, så alle ansatte på hotellet kunne opleve min verden. Jeg havde tidligere stiftet bekendtskab med nogle briller, der kunne simulere forskellige øjenssygdomme. Jeg kontaktede Birgitte Retz Hansen fra kommunikationscentret

ved Region Hovedstaden, som syntes, det var en spændende opgave.

Hun lavede 2 par som jeg fik til udlån. Hun prøvede dem også selv og som hun sagde "føjte sig helt blind". Heldigvis er det jo ikke helt sådan, jeg selv føler det, da hjernen er en smart størrelse. Jeg er ikke født uden synssans, så hjernen har lært hvordan dagligdagsting ser ud og kan kompensere for mit nuværende dårlige syn ved at fylde de manglende huller ud. Det har man ikke fundet ud af at lægge ind i sådanne simulationsbriller, så dem der får brillerne på ser tingene værre end jeg gør. Hele situationen med at hjernen kompenserer forklarede jeg også til min direktør og nærmeste chef, så de ikke skulle blive alt for forskrækkede, når de prøvede brillerne. Til sommerfesten var det arrangeret, at der skulle afholdes en konkurrence, blandt 2 hold, om at lave og pynte en lagkage. Selvfølgelig med de specialtilpassede briller. Det blev et festligt indslag. For nogle var det

meget grænseoverskridende, men alle morede sig, og syntes det var en god oplevelse at prøve. Mine holdkammerater var desværre så elendige at det andet hold vandt. Receptionisten afgjorde konkurrencen uden at vide, hvem der havde lavet hvilken lagkage.

Min direktør har fået en meget større forståelse for mit synshandicap og tænker meget over det, selv min chef er blevet mere betænksom og omsorgsfuld og fortæller nyankommende om færdselsreglerne i vores køkken og grunden hertil. Jeg kan kun anbefale, at man er åben overfor at fortælle om sit synshandicap, også på ens arbejdsplads. Det kan være med til at bryde tabu og fordomme og de fleste viser forståelse og tager efterfølgende hensyn. Hvis man har mulighed for at låne nogle simulations-briller gennem sin synscentral/kommune kan jeg kun anbefale det. ■